

Ῥώσσοις ἐδέσματος ἐποίει καὶ οὗτος τοὺς τρομεροὺς ἐκείνους μορφασμοὺς οἰωνοὶ ὑφὶ στάμενος τὴν δοκιμασίαν ἐκείνην τοῦ στεατίνου κηρίου, ἵνα μὴ φανῇ ὅτι οὗτος παρεσκεύασε νὰ πέσῃ ὁ Μέγας Δούξ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πλεκτάνην καὶ εἰς τὸν βόθρον, ὃν διὰ τοὺς ἀτυχεῖς Πολωνοὺς εἰργάσατο.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δουκὸς τῆς Βονδόμης, ὁ Λουδοβίκος XIV ἐνεπιστεύθη τὴν διοίκησιν τῆς Προβιγκίας εἰς τὸν στρατηγὸν Βιλλάρ, ὅστις ὠνομάσθη καὶ αὐτὸς δούξ. Διηγούνται ὅτι, ὅτε μετέβη, ὅπως λάβῃ τὴν κατοχὴν τῆς διοικήσεώς του, οἱ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας τῷ προσέφερον βαλάντιον πλήρες χρυσῶν λουδοβικίων, εἰπόντες: «Ἰδοὺ, Ὑψηλότατε, βαλάντιον ὅμοιον πρὸς τὸ προσφερθὲν πρὸς τὸν Δούκα τῆς Βονδόμης, ὅτε ὡς ὑμεῖς ἐγένετο διοικητὴς μας, ἀλλὰ τὸ ὅποσον ἡρνήθη νὰ δεχθῇ...»

Ὁ Δ. δανεισθεὶς παρὰ διαφόρων ἰσραηλιτῶν ἱκανὰς ποσότητας χρημάτων, ἀνέμενε νὰ κληρονομήσῃ θεῖόν του τινα ὅπως ἐξοφλήσῃ τὰ χρέη του. Ἀλλ' ὁ θεὸς οὗτος νυμφευθεὶς ἀπέκτησεν υἱόν. Μαθὼν τοῦτο ὁ Δ. εἶπεν, τὸ παιδίον τοῦτο εἶναι ὁ Μεσίας ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον πρὸς καταστροφὴν τῶν Ἰουδαίων.

Ἡρώτα τις τὴν Σοφίαν Ἀρνούλ, θυγατέρα τῆς κυρίας δὲ Μουρβήλ, ποίας ἡλικίας ἦτο ἡ μήτηρ της: Δὲν γνωρίζω πλέον, ἀπεκρίνατο αὕτη· κατ' ἔτος ἐνόμιζεν ἑαυτὴν νεωτέραν κατὰ ἓν ἔτος· ἐὰν ἐξακολουθήσῃ θὰ εἶμαι πρεσβυτέρα τις μετ' ὀλίγον».

Ἰουδαῖός τις ἐζήτηε νὰ πωλήσῃ ἀντὶ πεντακοσίων δουκάτων πρὸς τὸν Ἀλφόνσον, βασιλέα τῆς Ἀραγωνίας, εἰκόνα τινα τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου. «Δὲν σκέπτεσαι, τῷ λέγει ὁ Ἀλφόνσος, καὶ εἶσαι μᾶλλον ἥπληστος τῶν προπατόρων σου, οὔτινες ἐπώλησαν ἀντὶ τριάκοντα δηναρίων αὐτὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, σὺ δὲ ζητεῖς νὰ πωλήσῃς πεντακόσια δουκάτα μόνην τὴν εἰκόνα τοῦ δούλου του.

Πέρσης τις στρατηγὸς ἔγραψεν εἰς τὸν Λύσανδρον, βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων: Ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ παραδώσω τὰ πάντα εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸ αἶμα», Ὁ Λύσανδρος τῷ ἀπήντησε μόνον: Ἐὰν.

Ὁ Λούθηρος θέλων νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς φορτικῆς πολυλογίας τῆς συζύγου του, ἐλάβανεν ἐκ τοῦ μαγειρείου ἄρτον, ἄλας καὶ νωπὸν βούτυρον καὶ ἐκλείετο εἰς τὸ γραφεῖόν του ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας, οὕτινος ἔκρυπτε τὴν κλεῖδα

μέχρις οὗ ἡ σύζυγός του ἀνυπομονοῦσα τὸν ἠπείλει ὅτι θὰ στείλῃ νὰ ζητήσῃ τὸν κλειθροποιόν.

Ἐπὶ τῆς ἐπιταφίου πλακὸς μακαρίτιδος συζύγου, ἀναγινώσκεται τὸ ἐξῆς συγκινητικὸν παράπονον τοῦ ἀπαρηγορήτου χήρου:

«Κλαίω, διότι τὰ δάκρυά μου δὲν θὰ τὴν ἀναστήσωσιν».

Ἡμέραν τινα ὁ Γ. ἔδερε τὴν σύζυγόν του. Προσκληθεὶς ὁ Δ. πατήρ τοῦ συζύγου διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν εἰρήνην, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τῶν συζύγων καὶ ἰδὼν αὐτοὺς δερομένους, εἶπεν: «οὓς ὁ Θεὸς συνέδεσεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω».

Ἡρώτησέ τις τὸν Σωκράτην: Νὰ νυμφευθῶ ἢ ὄχι; Ὁ,τι καὶ ἂν κάμῃς θὰ μεταμεληθῇς, ἀπήντησεν οὗτος.

Βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ Σαὶν-Σιμών εἶπεν εἰς τὴν κυρίαν Στάελ: Εἰσθε ἡ πρώτη γυνὴ τοῦ αἰῶνός μας· εἰμὶ ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος αὐτοῦ. Ἄς νυμφευθῶμεν λοιπὸν

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΩΝ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ.

Πέτρος Α'. ἀναγορευθεὶς Αὐτοκράτωρ κατὰ τὸ 1689, ἀπέθανε τῇ 28 Ἰανουαρίου 1725.

Αἰκατερίνη Α'. ἀναγορευθεῖσα τὸ 1725, ἀπέθανε τῇ 17 Μαΐου 1727.

Πέτρος Β'. ἀναγορευθεὶς τὸ 1727, ἀπέθανε τῇ 29 Ἰανουαρίου 1730.

Ἄννα Α'. ἀναγορευθεῖσα τὸ 1730, ἀπέθανε τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1740.

Ἰβάν Γ'. ἀναγορευθεὶς τὸ 1740, ἐφυλακίσθη τὸ 1741 καὶ ἀπέθανε δολοφονηθεὶς τὸ 1764.

Ἐλισάβετ Α'. ἀναγορευθεῖσα τὸ 1741 ἀπέθανε τῇ 5 Ἰανουαρίου 1762.

Πέτρος Γ'. ἀναγορευθεὶς τὸ 1762, ἀπέθανε δολοφονηθεὶς τῇ 14 Ἰουλίου 1762.

Αἰκατερίνη Β'. ἀναγορευθεῖσα τὸ 1762, ἀπέθανε τῇ 17 Νοεμβρίου 1796,

Παῦλος Α'. ἀναγορευθεὶς τὸ 1796 ἀπέθανε δολοφονηθεὶς τῇ 24 Μαρτίου 1801.

Ἀλέξανδρος Α'. ἀναγορευθεὶς τὸ 1801, ἀπέθανε τῇ 1 Δεκεμβρίου 1825.

Νικόλαος Α'. ἀναγορευθεὶς τὸ 1825, ἀπέθανε τῇ 2 Μαρτίου 1855.